

műút

50

„Úton lenni boldogság...” (J. K.)

Szerzőink: András László (1966, Piliscsaba) író, költő · Balajthy Ágnes (1987, Kistokaj–Debrecen) kritikus, szerkesztő · Bencsik Orsolya (1985, Topolya, Szerbia) író · Bihary Gábor (1989, Mátészalka) magyar szakos bölcész, az Alföld Stúdió kritikai műhely tagja · Bolaño, Roberto (1953–2003) chilei író · Demus Gábor (1974, Budapest) költő · Deres Kornélia (1987, Miskolc–Budapest) költő, egyetemi oktató · Egressy Zoltán (1967, Budapest) író · Fehér Renátó (1989, Budapest) költő, kritikus, szerkesztő · Freisinger Balázs (1976, Budapest) író · Gergely Borbála (1991, Kolozsvár) költő · Gilbert Edit (1963, Pécs) irodalomtörténész, egyetemi docens, Phd, dr. habil · Gorove Eszter (1988, Budapest) kritikus, PhD-hallgató · Jenei Gyula (1962, Abádszalók) költő, szerkesztő · Juhász Tibor (1992, Salgótarján) költő · Kapelner Zsolt (1991, Budapest) filozófiahallgató (CEU) · Korpa Tamás (1987, Szendrő–Debrecen) költő, szerkesztő, irodalomtörténész · Koris Anna (1986, Budapest) költő · Krusovszky Dénes (1982, Budapest) költő, író · Lengyel Imre Zsolt (1986, Budapest) kritikus · Lénárd László (1977, Budapest) képregényalkotó · Magolcsay Nagy Gábor (1981, Budapest) költő · Maros András (1971, Budapest) író · Mikola Gyöngyi (Szeged) kritikus, irodalomtörténész · Molnár T. Eszter (1976, Freiburg, Breisgau, Németország), író, költő, biológus · Pásztor Eszter (Bódvalenke) a *Bódvalenke — Freskófalu* projekt vezetője · Potozky László (1988, Budapest) író, szerkesztő · Szabó Gábor (1964, Szeged) kritikus, a SZTE Magyar Irodalmi Tanszékének oktatója · Tarján Tamás (1949, Budapest) irodalomtörténész, egyetemi docens (CSc), kritikus · Tímár Benjamin (1996, Budapest) költő · Turczy István (1957, Budapest) költő, író, szerkesztő · Ureczky Eszter (1984, Debrecen) kritikus, a Debreceni Egyetem Brit Kultúra Tanszék tanársegédje · Váró Kata Anna (Debrecen) kritikus

E számunkat a *Bódvalenke — Freskófalu* projekt alkotásaival vagy azok részleteivel díszítettük. A fotókat Dombovári Tibor készítette.

Műút · irodalmi, művészeti és kritikai folyóirat · ISSN 1789-1965 · Megjelenik a **Szép-mesterségek Alapítvány** kiadásában Miskolcon · Főszerkesztő: **Zemlényi Attila** (zemlenyi@muut.hu) · Szép-irodalom, képregény, olvasószerkesztés és korrektúra: **kabai lóránt** (kkl@muut.hu) · Kritika, esszé: **Jenei László** (jenei@muut.hu) · Képszerkesztés, design: **Tellinger András** (telli@chello.hu) · Képanyag és felelős kiadó: **Kishonthy Zsolt** (kishonthy@muut.hu) · **Szerkesztőség:** 3530 Miskolc, Széchenyi I. u. 14. · +36 46 326 906 · muut@muut.hu · www.muut.hu · www.facebook.com/muutfolyoirat · twitter.com/muut_folyoirat · Szerkesztőségi titkár: **Simon Gabriella** (szepmestersegek.alapitvany@gmail.com) · Layout és logo: **Szurcsik János** (mail@janos.at; www.janos.at) · **Előfizethető: Szép-mesterségek Alapítvány** (3530 Miskolc, Széchenyi István u.14. · Tel.: +36 46 326 906) és az **OTP Bank Nyrt. Miskolci Igazgatósága** 11734004-20412245 számlaszámán, pontos elérhetőség megjelölésével, közvetlenül vagy postai átutalással · Előfizetési díj egy évre: 4740 Ft. Nyomda és kötetészet: **Tipo-Top Nyomda**, Miskolc · Felelős vezető: **Solymosi Róbert** · Műút portál: **www.muut.hu** · ISSN 1789-2635 · Szerkesztik: **Antal Balázs** (antal.balazs@muut.hu) · **kabai lóránt**

nka

MissionArt
Galéria

A Műút reinkarnáció: a 90-es évek legjobb folyóirata, a Nappali Ház született benne újjá. Az irodalom első az egyenlők között, de tele van képzőművészettel, és az összes társművészettel. És még olyan szép is, mint a Nappali Ház.

A Műút váratlan: egyszer csak előpattant, mint Pallas Athéné Zeusz fejéből, és készen volt. És miután már volt, akkor jutott eszembe, hogy de jó lett volna, ha van.

A Műút nem váratlan: a miskolci művészeti pezsgésből pattant elő. Talán ettől nem Budapest és nem vidék. Rálát mindkettőre, és ha már úgyis rálát, hát világművészetben gondolkodik.

A Műút professzionális: apró részletekig átgondolt szerkezet, ami működik. Egyszerű és változóképes, mint az amerikai alkotmány, bármi új beleilleszthető. Mégis erős. Szerkesztőit segíti, de megköveteli tőlük a folytonos megújulást. Mondhatni strukturálisan ellaposodásképtelen.

A Műút vagány: bármi bármikor megtörténhet benne. Politika nem szempont neki, pontosabban egy szempont a sok közül. Soha nem volt olyan érzésem, hogy egy művész ne kerülhetne bele, ha akar, és ha elég jót küld. Amúgy a Műút nem fetisizálja a minőséget, mert ő maga a mércé.

A Műút nem elitista, hanem elit. Nem nézi le az olvasót, nem néz le műfajt. Képregényt, szöveget is közöl, kritikái jól olvashatók. És percrekés (lásd Műút portál). De mégsem játszik alá a trendiségnek, nem sugallja, hogy vége lenne az ún. magas művészetnek. És pláne nem tagadja, hogy bizony ilyen van.

A Műút sokféle: egyszerre teljesen hagyományos és avantgárd és kísérletező. Olyan, mint egy gyerek, aki egyszerre hasonlít mind a négy nagyszülőjére, de mindegyikre kiköpöten. És itt megbicsaklik a hasonlat, mert a negyedik nagyszülő a jövő: a Műút tehetséggondozó. Tizen-huszoneves költők rendszeresen és tömegesen felbukkannak benne.

Álljunk meg a végsőnél: jövő. Kívánom, hogy legyen belőle a Műútnak! Jó sok.

Kemény István

Várakozással elegyes korai örömet éreztem akkor, amikor majd' tíz éve, másképpen számolva: negyvenkilenc számmal korábban kézbe vettem szülővárosom vadonatúj művészeti lapját. Hogy milyen szép kívülről. A korai öröme akkor és azóta sem következett késő bánat. Ellenkezőleg. Tartós öröm, hogy továbbra is épp csak annyira tetszetős kívülről, mint amennyire tartalmas belül. S külön öröm, sőt boldogság egyszerre kívül és belül lenni: olvasóként és szerzőként, külön-külön, egyszerre, bárhogy, valahogy a Műútban. Vagy — tartós mottójuk nyomán — a Műúton.

Bazsányi Sándor

A kezdetek óta aktívan és nagy örömmel figyelem a Műút folyóirat lendületes, a magyar kulturális életben fontosnak gondolt és magas minőségű munkáját, amely méltán reprezentálja nemcsak a régió, de a mai magyar irodalom és művészet jelen helyzetét, állapotait. A két évvel ezelőtt elindított Műút portállal teljesen korszerű, a mai igényeket bőségesen kielégítő orgánummá nőtte ki magát. Tetszik a lapot készítő nyitott és előremutató szemlélete, kirekesztéseket kerülendő érzékenysége.

Minden túlzás nélkül, egyszerűen csak azt szeretném mondani, hogy jó a lapot kézbe venni, olvasni, a portált böngészni, tanulmányozni, újabb és újabb felfedezéseket észlelni.

A Műút, mint a jó termés, beérett.

feLugossy László

Ha az első igazi képregényem, az *Ember, irgalmazz* nem jelenik meg a Műútban, nem kapok Alfabétát. Ha nem kapok Alfabétát, nem jelenik meg a *Lencsilány*. Ha nem jelenik meg a *Lencsilány*, nincs *Dobozváros* — és így tovább. Ráadásul kevesebb jó embert ismernék és szegényebb lennének egy igaz baráttal. Hát ennyi.

Lakatos István